

תפ"ח 8447/01/14 - מדינת ישראל נגד מוחמד עבד אל האדי

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

31 מרץ 2016

תפ"ח 8447-01-14 מדינת ישראל נ' עבד אל האדי(עציר)

לפני:

כב' השופט מנחם פינקלשטיין, סג"נ, אב"ד

כב' השופט רמי אמיר

כב' השופטת ליאורה ברודי

המאשימה: מדינת ישראל

נ ג ד

הנאשם: מוחמד עבד אל האדי (עציר)

נוכחים:

ב"כ המאשימה - עו"ד קרן וקסלר

ב"כ הנאשם - עו"ד משה שרמן

ב"כ משפחת המנוח עו"ד ורד אנוך

הנאשם הובא באמצעות שב"ס

גזר דין

הנאשם הורשע על יסוד הודייתו בכתב אישום מתוקן בשלישית, במסגרת הסדר טיעון, בעבירה של הריגה, וכן בעבירות של הובלת נשק ושיבוש מהלכי משפט. הסדר הטיעון כולל עונש מאסר נקוב.

הנאשם הרג באמצעות ירי באקדח את עלא הינדי, ביום 28.8.13, ברחוב עשרת הרוגי מלכות בלוד. הרקע לאירוע הוא החשד של הנאשם, שבני משפחת הינדי מעורבים בגרימת מותו של רמזי עבד אל האדי חודשיים קודם לכן. יצוין כי הנאשם נמלט מהמקום לאחר הירי במנוח, והסתתר מחוץ לביתו עד שנעצר כארבעה חודשים לאחר מכן.

מלכתחילה הואשם הנאשם, כעבירה המרכזית, ברצח המנוח, והתחלנו בשמיעת הראיות. אחת הסיבות לעריכת הסדר הטיעון היא קשיים ראייניים שהתגלו במהלך שמיעת הראיות.

לפי הסדר הטיעון, עונש המאסר הכולל שיוטל על הנאשם, בגין העבירות שבהן הורשע, הוא 29 שנות מאסר, וכן מאסר על תנאי וחיוב הנאשם בפיצויים כספיים. לגבי הפיצויים הכספיים יהיה הטיעון פתוח, אך הוסכם כי יופקד על החשבון סכום של 20,000 ₪, וכך אכן נעשה.

הוגשו לפנינו הצהרת נפגע של איברהים הינדי, שהמנוח היה בנו השלישי מתוך שישה ילדים. המנוח היה בן 28 שנים במוותו, ואביו תיאר כיצד מות בנו הרס את עולמו ופגע קשות במשפחה כולה. כמו כן, הוגשה לפנינו הצהרה של חנן הינדי, אשתו של המנוח. אף היא תיארה את השבר הגדול שנגרם למשפחה עם מות המנוח, ועל הקושי הרב לגדל את שלושת הילדים הקטנים (בני 6.5, 4.5 ו-3 שנים).

ב"כ הצדדים ביקשו מאתנו לכבד את הסדר הטיעון העונה לדעתם על דרישות האינטרס הציבורי. שניהם הבלו את העובדה שמדובר בעונש מאסר כולל גבוה מאוד.

לעניין הפיצוי ביקש ב"כ המאשימה כי יפסק הפיצוי המקסימלי הנקוב בחוק - הן לאשת המנוח והן לשלושת ילדיו הקטינים; וכן ביקש את פסיקת הסכום המופקד בסך 20,000 ₪ כפיצויים להורי המנוח. הוא הפנה לפסיקה שלפיה סך כל הפיצויים לנפגעי העבירה יכול לעלות על הסכום המקסימלי הקבוע בחוק. לעומת זאת, סבור הסנגור שאין טעם להטיל שיעורי פיצויים גבוהים כשאין לנאשם יכולת כלכלית לשאת בהם. לעניין זה, דרך המלך צריכה להיות לדעתו של הסנגור בהגשת תביעה אזרחית. מכל מקום, ביקש הסנגור כי שיעור הפיצויים שייקבע יהיה מידתי, וכי לעניין זה אין דין עבירת רצח כעבירת המתה פחותה ממנה.

העבירות שהורשע בהן הנאשם הן חמורות מאוד. אנו סבורים שיש מקום לכבד את הסדר הטיעון, שיש בו מצד אחד המרת עבירת הרצח לעבירת הריגה, אך מצד שני שיעור העונש הכולל המוסכם הוא גבוה מאוד. התרשמנו כי מכלול השיקולים הנוגעים לעניין נשקלו בכובד ראש על ידי הצדדים, והעונש המוצע עולה בקנה אחד עם האינטרס הציבורי.

על כן, מוטלים על הנאשם העונשים הבאים:

- א. 29 שנות מאסר בפועל, החל מיום המעצר 19.12.13.
- ב. 12 חודשי מאסר על תנאי, והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורו עבירת אלימות מסוג פשע, וכן עבירת פשע הנוגעת לנשק.
- ג. 6 חודשי מאסר על תנאי, והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורו עבירת אלימות מסוג עוון, וכן עבירה של שיבוש מהלכי משפט.

באשר לפיצויים, אנו חוזרים על העמדה שהבענו במספר פסקי דין, שלפיה ההגבלה על סכום הפיצויים הקבועה בחוק מתייחסת לסכום הנפסק לנפגע פלוני, ולא לסכום הכולל בו ניתן לחייב אתה נאשם במקרה של ריבוי נפגעים, וראו: תפ"ח 38074-07-13 מ"י נ. סונגו (31.12.15), תפ"ח 22149-10-13 מ"י נ. קרני (24.2.16), תפ"ח 6174-08-13 מ"י נ. אבו דקה (15.3.16). אכן יש לפסוק פיצוי מידתי, ואולם אין לשקול לעניין זה את יכולתו הכלכלית של הנאשם, אלא את נסיבות העניין ואת עוצמת הנזק והסבל. במקרה של עבירת המתה יש לפסוק פיצויים לקרובי משפחת המנוח, תוך מתן עדיפות למעגלי הקרבה הראשוניים. יחד עם זאת, אין להתעלם ממדרג החומרה בין עבירות ההמתה השונות.

לפיכך, החלטנו לחייב את הנאשם בפיצויים כדלקמן:

א. 200,000 ₪ לאלמנה.

ב. 100,00 ₪ לכל אחד משלושת הילדים הקטינים, ובסך הכול 300,000 ₪ לילדים.

ג. 20,000 ₪ להורי המנוח.

הפיצויים יופקדו בקופת בית המשפט עד יום 1.9.16.

הסכום המופקד כבר יהא חלק מפיצויים אלו.

הפרקליטות תעביר למזכירות את פרטי האלמנה ואת פרטי ההורים.

הסכום המופקד בסך 20,000 ₪ יועבר לאלמנה באופן מיידי, עברה.

הסכומים המיועדים לקטינים יועברו לאמם האלמנה, אשר תחזיק בהם עבורם עד הגיעם לגיל 18, למעט כספים שתשתמש בהם לצרכי טיפול נפשי לקטינים עוד קודם לכן.

הודעה לנאשם זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך 45 יום מהיום.

ניתן והודע היום כ"א אדר
ב' תשע"ו, 31/03/2016
במעמד הנוכחים.
השופט מנחם
פינקלשטיין, סג"נ, אב"ד

רמי אמיר, שופט

ליאורה ברודי,
שופטת

הוקלד על ידי נופר סולימן